

Missionärspräster i domkyrkoförsamlingen berättar

Samtalet mellan Anna Sandberg, *Missio Nordica*, p. Michael Akpan MSP och p. Jenis Amirthanathar OMI, domprost respektive kaplan i *S:t Eriks domkyrkoförsamling*, om mission och erfarenheter av att vara missionärer i Sverige, ägde rum i samband med jubileumsfirandet av *Världsmissionsdagen* 100 år, i domkyrkosalen söndag den 18:e oktober 2026.

P. Michael berättar på utmärkt svenska att han kommer från Nigeria, en plats där kristen mission initierades av portugisiska missionärer i slutet av 1400-talet, och fick uppsving på 1800-talet genom italienska och brittiska missionärer. Det var alltså europeiska missionärer som bidrog till att kristna olika etniska grupper i hans gamla hemland och andra delar av Afrika. Numera har det blivit omvänt, säger p. Michael. "Jag som är från ett afrikanskt land Nigeria har kommit till Sverige för att vittna och evangelisera i detta vackra land långt uppe i norra Europa! Antalet kallelser är ganska få i Sverige och detta land betraktas som ett missionsområde. Så nu behöver kyrkan i Sverige hjälp av oss från andra delar av världen som evangeliserades av européer till att evangelisera här i Sverige. Sådan är vår katolska kyrka: Vi hjälps åt och stödjer varandras evangelisation där det behövs. Just nu är vi fem Sankt Pauli-missionärer i Sverige, alla med olika bakgrund men med gemensamt uppdrag att leva vår tro och hjälpa katoliker i Sverige att fördjupa sin tro."

För p. Michael betyder uttrycket 'mission' att vara redo för att bli sänd dit det behövs för att förkunna evangeliet och fortsätta kyrkans uppdrag. Han understryker att det inte enbart präster och ordensfolk utan alla döpta är kallade till att vara missionär, var och en på sitt sätt och vara beredd att gå dit där kyrkan behöver en. "Ett år efter prästvigning 2011 bestämde vår ordensledning att skicka mig till Sverige, man väljer inte utan går dit man skickas, där man behövs. Nu när jag har varit i Sverige i över ett decennium är jag nöjd över att kunna vittna och dela tron med alla jag möter. Sverige är ett vackert land med folk från många olika håll i världen. Jag hoppas att jag gör något gott här för Guds folk jag möter och för den universella kyrkan. Trots en del initiala svårigheter med språket, kulturen och levnadsvanor är jag nöjd med att vara här, känner mig välkommen."

P. Jenis har varit i Sverige i knappt två år och redan talar ganska bra svenska. Han kommer från Sri Lanka och är Oblatmissionär – en internationell missionerande orden. Han hade inte funderat på att bli missionär eller skulle hamna i Sverige; han berättar: "Som präst ville jag gärna arbeta för mitt folk på Sri Lanka på olika sätt. Men när jag studerade i Rom började jag tänka mer på de missionärer som en gång kom till Sri Lanka. Jag kände stor tacksamhet för deras insatser. Samtidigt fick jag en djupare förståelse för vår Oblatfamilj och för behovet av missionärer i andra delar av världen. Då växte också min egen längtan efter att åka ut som missionär, kanske till ett land i Latinamerika eller till något arabiskt land. Men mina överordnade sa att jag behövdes i Sverige, därför är jag här. Man blir utsänd, inte väljer själv var man vill vara."

P. Jenis berättar att katolicismen kom till Sri Lanka år 1507 med portugiserna och senare spreds genom missionärer från Indien och från andra delar av Europa. "Missionärerna såg behovet av både andlig fördjupning och behovet av social utveckling. Så de byggde kyrkor, skolor, sjukhus och hjälpte människor enligt deras behov. Numera när europeiska länder behöver präster skickas vi

hit, inte för att bygga skolor och sjukhus utan för att dela tron med folk, evangelisera och vittna om Kristus i det sammanhang vi befinner oss i Sverige idag.”

När p. Jenis växte upp i en katolsk familj på Sri Lanka pågick inbördeskriget, särskilt i norra delen av landet: ”Min familj tvingades flytta från en plats till en annan, jag bytte skola mer än tio gånger. Jag såg människor lida, skadas, till och med dödas, det påverkade mig mycket. Därför bestämde jag mig för att bli präst för att hjälpa människor som lider både andligt och socialt. Som missionerande präst vill jag bidra till försoning och fred mellan människor. Konflikter finns överallt, men jag tror att Kristi fred kan ge människor hopp och frid i hjärtat. Oavsett om vi lever på Sri Lanka eller här i Sverige, i öst eller väst, har vi samma känslor och längtan efter kärlek och fred. Här i Sverige blir jag glad över att se hur katolska kyrkan växer. Människornas tro stärker mig, och jag lär mig också mycket av dem. Som missionerande präst vill jag förkunna Kristus för alla jag möter, just nu i Stockholm.”

Samtalsledaren Anna Sandberg avslutade med att tacka p. Michael och p. Jenis, inte enbart för att de delade med sig av sina erfarenheter, utan också för att deras närvaro, tillsammans med många andra missionärer, i Stockholms katolska stift berikas av mångfalden av ordensmän och kvinnor, från när och fjärran, som hörsammat Kristi uppmaning att gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet.

Charles Câmara

Medarbetare på biskopsämbetet